

D A G B L E T.

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Redigeret af Chrol. Gudm. Repp. Udgivet og forlagt af A. C. Klostoch.

Sendes, i Folge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Pakkeposterne i Danmark og Hertugdømmerne.

Nr. 223.

Tirsdag, 18. September.

1838.

Den sextende September.

Danmark og Sverrig med Sang og Klang
I Sundet toge mod Aandens Helt;
De böde Velkommen fra Bølgegang
Den Bannermester i Konstens Felt.

Fra Vælskland han kommer; det vældige Rom
Er atter besejret af Nordboens Magt;
Den Sejer ikke ved Sværdet kom
Men Aandens og Haandens og Meisels Pagt.

Sit rige Bytte han bringer hjem:
Hvad han fra Leer og fra Marmor vandt,
Hvad Malerens Kløgt har kaldet frem, —
Det Liv som Snillet i Døden fandt.

Det alt, — de Skatte over Værd,
Ved hvilke han leved og sysled glad,
Han giver og bringer i Hædersfærd
Sin hjemlige, elskede Fædrenestad. —

De Sejers-Hymner sig hvirvle fra Sø
Og liflig spredes til Stjerner Chor;
Lysaander da svæve fra Isens Ö,
De og ville feire den Höjtid i Nord.

Om Sundet de straale i gylden Glands
Og glædes ved Thorvalds herlige Sön;
Der lysner den evige Æreskrands
Som Konstneren fik til sin jordiske Lön.

"Velkommen!" det toner i Tegn og i Kvad,
Fra Stamlandets Himmel og Mödrenejord,
"I Morgen dig hilser din Fædrenestad,
Dens Tak og dens Glæde ej skildres af Ord!"

Finn Magnusen.

Kjøbenhavn, 18. September.

Efterat Sagen angaaende de nye Rothschildske 3 pCt. Obligationer havde med al Mine af Grundighed været gennemgaaet i „Fædrelandet“, og den sig altid forøvrende „Kjøbenhavnspost“ paa sædvanlig Viis havde givet Trompet-Variationer til dette Thema, har nu „Fædrelandets“ Redacteur i sidste Løverdags Nummer udstedt en i Virkeligheden total Tilbagekaldelse af hvad han tidligere havde yttret mod Udvekslingen af de ældre Obligationer for de nye, medens „Fædrelandets“ Al-

lierede endnu i Fredags-Nummeret synger den gamle Vise, og indstævner Hoved-Obligationens Contrasignanter for Esterverdens Domstol. Det er nu, hvad enhver uheldet Fædrelandsven altid har maattet antage, aldeles godtgjort, at hele Jere-miaden indskrænker sig til, at nogle enkelte Udtryk i den nye Obligation ere mindre tydeligt affattede, men at ellers Forslygtelsen efter den nye Obligation er den samme som efter den ældre, og at de nye Partial-Obligationer have en uformindsket Værdi. Hvor høilig maa det da ikke harme enhver sand Patriot, at en saa ringe Omstændighed kan af en Medborger anses tilstrækkelig til at fremsføre de bitterste Insinuationer mod Regjeringen, og ikke nok hermed, endog selv besørge sine Beskyldninger paa samme Tid indførte i et udenlandsk Blad (the Times), skjøndt disses Udbredelse paa Obligationernes rette Marked muligens maatte kunne have en skadelig Indflydelse paa Danmarks Credit i Udlandet. En saa upatriotisk Fremgangsmaade har ikke kunnet andet end vække en billig Indignation hos alle bedre tænkende Danske, og vi kunne formode, at Indtrykket ei har været meget anderledes i selve England, thi skjøndt Britten vel er vant til temmelig drøie Angreb i det offentlige Liv, er det vist uden Exempel i den engelske Historie, at selv den ultraradicalste Journalist ei skulde have følt Skam og Undseelse ved i Udlandet at nedsette sit Fædreland i dets Regjering og at fremsføre Noget, der var istand til at ryste Landets offentlige Credit. Sligt vilde stride altsformet mod Englands lænders public spirit, og denne Følelse er det, der heller ikke har kunnet give den Tro Indpas i London, at den danske Regjering skulde kunne have foretaget Noget, der i mindste Maade kunde forringe dens velgrundede og velbæstede offentlige Tillid, og det er saa meget mærkeligere, som denne Tillid i ubøttens Henseende alene har kunnet støtte sig til den af Huset Rothschild afgivne løse Erklæring, at Opkjøbet af Obligationerne skulde fremdeles ske paa samme Maade som hidtil.

[Ovenstaaende aldeles uofficielle Stykke have vi erholdt fra en Ven som vi vidste var meget bedre underrettet end Kjøbenhavnsposten. Hvad vi forresten have at afgjøre med vor høistærede Samtidige vil blive clareret om føie Tid.]

Thorvaldsens Ankomst var virkelig en Folkfest. Igaar Kl. 3 hedsedes Flagget paa Nicolai Laarn, som tilkjendegav Fregatten Rotas Nærmæsse. Lagtet det til samme Tid begyndte meget stærk at regne, saae man dog Signalets magiske Virkning paa alle Mennekers Færd. De Unge løb, de Gamles mere ilende Skridt tilkjendegav et raskere Pulsflag. Den Barmhjertighed og Omhyggelighed som der pleier at vises mod Cashemirs Shawler og Silketørklæder i Regnveir udeblev ganske. Endeel Pynt spoleret, ansaaes for en ringe Dpoffrelse, da det gjaldt om at deeltage i den høiere Fornøielse at modtage den hædrede Kunstner, at være tilstede ved hans Landing.

Saaledes samlede der paa Tolbboden, paa lange Linie, paa Castelsbolden, paa Broen fra Tolbboden ud til Holmen, fort sagt, paa alle Steder, hvor det lod sig tænke at man kunde see om ikke Thorvaldsen selv saa dog Noget af det, der foranstaltedes ham til Ære, en Menneskemasse, hvortil her kjendes kun saa Exempler. Man kan ikke lettelig danne sig nogen Conjectur om Menneskeantal, som ikke er forsamlet paa en overskuelig Plet, men vi ere overbeviste om, at naar vi nævne 10,000, saa er det meget muligt, at vi ikke engang angive det Halve af den tilstedeværende Mængde.

Baadeprocessjonen indrettedes saaledes som Programmet havde angivet, men Baadenes Antal var endnu større end man havde ventet.

Efterat Prof. Heibergs Velkomstsang var affungen, steg Thorvaldsen under en almindelig Frydsjubel fra alle Kanter i den for ham bestemte Baad, og hilstes med en ligesaa eenstemmig ved sin Landing paa Tolbboden. Her steg han i Bognen, og hvis Hestene, som vare spændte for, ikke vare de udsøgte, saa giver det ingen Anledning til nogen Anke, da man havde forudsæet, at den Hædrede denne Gang vilde blive befordret ved en kostbarere Kraft end Hestekraft.

Toget gik forbi Amalienborg. Langt ud paa Eftermiddagen var en betydelig Menneskemængde samlet paa Kongens Nytorv udenfor Thorvaldsens Vinduer, hvor man oppebiede hans Tilstedeværelse paa Altanen for at bringe ham endnu en jublende Hilsen.

Vi gjentage, Thorvaldsen er bleven festligt modtagen. Megen entusiastisk Beundring er bleven ham til Deel, kanske mere end nogen anden Nulevende, Syd for Alperne; men Sigt er hos de sydlige Nationer noget hverdags og foranlediges ved ubetydelige Leiligheder. Det er os kjær at kunne melde, at Thorvaldsen igaar hilsendes med en Enthusiasme, som ikke stod tilbage for den italienske, og ovenikjøbet, med en eien-dommelig dansk Hjertelighed.

Omtrent Kl. 9 bragte de unge Kunstnere Thorvaldsen et Sakkeltog og der blev ved samme Leilighed affungen en skøn og hjertelig Sang af Christian Winther. Vi beklage at vi ikke have Plads for den idag; den, tilligemed Prof. Heibergs Velkomstsang meddele vi imorgen.

Albert Thorvaldsen.

En Straale gik ud fra Heimskringlas Paude —
Den lyste mod Syd;
Da lyste det fjernt paa de sydlige Strande
Med vaagnende Fryd.

Og alle de Fugle bag Laurernes Lunde
Ei quiddred' omsonst:
De hilsende Dagen med tusinde Munde
I Vidskab og Kunst.

Snart Cimbrias Sønner sig flokked' og leired'
Ved Mesterens Haand:
End een Gang af Cimbrier blev Roma besciret —
Med Ild og med Aand!

Et Tempel han grunded', hvor Guder var hjemme
Og Ronger til Gjest:
Og han, som dem kaldte med broderlig Stemme,
Var Ypperstepræst.

Og Jorderigs Store sig flokked' i Templet —
Ei selsomt det faldt;
Thi Oldtids Heroer, dem Saga har stemplet,
De var' der jo alt!

Men, Hertha! en Trolddom vel eier Din Vove:
Den sjunger saa sødt;
Saa sval er Din Luftning i grønnende Skove;
Dit Græs er saa blødt.

Saa varmt er Dit Hjerte — saa mild er Din Stemme,
Saa elsket Dit Navn!
Ret aldrig Din Søn kan sin Moder forglemme —
Ham vinker Din Favn!

Her er han! De Brødre med Broderen fore
Paa Dybenes Elv;
Alverden tilhøre hans Værker, de store,
Men Danmark han selv! —

F. J. Hansen.

Herr Redacteur!

Just nu seer jeg, at i Kjøbenhavnsposten af 14de, Nr. 253, er yttret megen Misforstaaelse med Opsatsen i „Dagen“ Nr. 218, angaaende de nye danske Engelske 3 pro Cents. Forfatteren lader til at være saa vred, og betjener sig af saa skarpe Udtryk, at der er kun lidet Haab om, at faae et Ord videre indført hos ham. Imidlertid skal jeg dog forsøge det, men først om nogle Dage, naar jeg tør antage at Bevægelsen i hans Gemt er i Aftagende.

Bedende Dem, Herr Redacteur, foreløbigen at optage dette i „Dagen,“ skal jeg kun her tilføie, at jeg, som Tilhænger af de nye 3 pro Cents, fremdeles er

den Samme.

Kbhvn, d. 18de Septbr. 1838.

Kjøbenhavns Børs, 18. September.

Hamburg, 2 M. — à vista	200 $\frac{1}{2}$.		
Species	202.		
Species solgtes til	12 $\frac{1}{2}$ 17 $\frac{1}{2}$ β		
Bank-Disconto	4 pCt.		
London, 2 M. — à vista	= Rbd. = β S. og L.		
Norske Speciescedler pr. 100 Species	171 $\frac{1}{2}$ à	—	Rbd. Sedl.
Svenske Sedler, pr. Rigsdaler Rigsgjeld	47 $\frac{1}{4}$	—	Rbd. Tegn.
4 pCt. kongl. Obl. (uden Renter)	93	93 $\frac{1}{2}$	Rbd. Sedl.
Dito over 2000 Rbd. Stk.	—	—	—
Dito Dito	92 $\frac{3}{4}$	93 $\frac{1}{4}$	i Banco.
Nationalbank-Obl. (af Laanet 4. Febr. 1820)	102	102 $\frac{1}{2}$	Rbd. r. S.
Dito Dito	103	103 $\frac{1}{2}$	i Sedl.
4 pCt. uopfig. Rbd-Obl., Renter pr. 6. Jan.	102 $\frac{1}{2}$	103	r. S.
4 pCt. norsk Laan ved Hambro & Søn, 1828	101	101 $\frac{1}{2}$	—
4 pCt. nye norske Obl., 1834	101	101 $\frac{1}{2}$	i Banco.
4 pCt. dito dito, 1834	101	101 $\frac{1}{2}$	i r. S.
4 pCt. uopfig. norske Stats-Obl.	—	—	Rbd. Bco.
4 pCt. svenske Hypothekasse-Obl.	98	—	i Bco.
3 pCt. nye danske Obl.	72 $\frac{1}{2}$	73	£
Asiatiske Compagnies Actier	—	—	i Sedl.
Bank-Actier	80	81	Rbd. r. S.

Lottoeriet.

I Kjøbenhavn, 1474de Trækning, idag, ere de udfomne Numere følgende:

59. 45. 73. 55. 5.

Postesterrætninger.

Stockholm, 13. September.

Overstatholderamtet har under 12te d. M. udstedt en Kundgjørelse, hvis Indhold Sv. St. L. meddeler som følger:

„Da Roligheden og den offentlige Orden sidste Mandag den 10de er igjen paa en voldsom Maade bleven forstyrret i Hovedstaden ved en Mængde uvidende (okynnige) Personer, som streeg og stæiede i Gaderne og sloge Vinduesrunderne ito i et stort Antal private Huse; og for at Stifterne og Deeltagerne i slige forbryderiske Optrin kunne blive opdagede og erholve velfortjent Straf, har Overstatholderamtet herved villet udsætte en Belønning af 300 Rbd. Bco for den, som angiver